

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 053573 14 Kž 2
Brčko, 30.04.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Ilje Klaić, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz učešće Radmile Tomić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog R.O. zv. „R.“ iz O., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 33/13) i krivičnog djela Nedoovoljena nabavka, držanje ili prodaja oružja ili bitnih dijelova za oružje iz člana 65. Zakona o oružju i municiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 39/11), odlučujući o žalbi branioca optuženog, Rifata Konjić advokata iz Tuzle, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 053573 13 K od 26.02.2014. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 30.04.2014. godine u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Gojka Stjepanović, branioca optuženog i optuženog, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog R.O. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 053573 13 K od 26.02.2014. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 053573 13 K od 26.02.2014. godine, optuženi R.O. zv. „R.“ iz O, oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za koje mu je sud utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 10 (deset) mjeseci i krivično djelo Nedoovoljena nabavka, držanje ili prodaja oružja ili bitnih dijelova za oružje iz člana 65. Zakona o oružju i municiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je sud utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca. Za navedena krivična djela, a uz primjenu članova 42., 43., 49., 50. stav 1. tačka b., 51. stav 1. tačka b. i 54. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je optuženog R.O. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 11 (jedanaest) mjeseci.

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 08.01.2013. godine do 05.02.2013. godine.

Istom presudom sud je optuženom izrekao mjeru bezbjednosti oduzimanje predmeta pištolja marke Crvena zastava M-70, cal. 7,65 mm, fabričkog broja C-185417, koji će biti predat Policiji Brčko distrikta BiH radi uništenja.

Na osnovu člana 198. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13), oštećeni K.Č. je sa odštetnim zahtjevom upućen na parnicu.

Optuženog je sud na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine obavezao da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.786,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od 100,00 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branilac optuženog Rifat Konjić, advokat iz Tuzle (u daljem tekstu: branilac optuženog) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Branilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži prvostepenu presudu ukine i vrati na ponovni postupak zbog počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka ili da prvostepenu presudu preinači i optuženom utvrdi pojedinačno blaže kazne i osudi ga na blažu jedinstvenu kaznu.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) podnijelo je odgovor na žalbu branioca optuženog, u kojem smatra da su žalbeni navodi u potpunosti neosnovani, te da je presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH pravilna i na zakonu zasnovana. Tužilac je predložila da se žalba branioca optuženog u skladu sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH potvrdi.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 30.04.2014. godine, branilac optuženog je izjavio da se svi žalbeni navodi odnose na krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Branilac smatra da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine iz člana 297. stav 1. tačka k., jer u presudi nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama, a to je u konkretnom slučaju umišljaj optuženog. Prvostepeni sud je bio dužan dati valjane razloge u vezi umišljaja koji je bio prisutan na strani optuženog. Takođe smatra da je činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno, odnosno da li je optuženi htio lišiti života oštećenog, te da je umišljaj pogrešno utvrđen. Što se tiče žalbenog prigovora koji se odnosi na krivičnopravnu sankciju smatra da je trebalo okrivljenom utvrditi blaže kazne, jer je krivično djelo ostalo u pokušaju, a i što je optuženi bio u stanju bitno smanjene uračunljivosti i da ostaje pri prijedlogu iz žalbe.

Optuženi R.O. pridružio se navodim svog branioca.

Tužilac je izjavio da prvostepeni sud nije počinio nijednu od navedenih povreda iz žalbe, te da ostaje pri podnesenom odgovoru na žalbu, kao i pri prijedlogu da se žalba branioca odbije kao neosnovana i presuda Osnovnog suda potvrdi u cijelosti

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, te da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Ista konstatacija ovog suda je i u pogledu žalbenog prigovora koji se odnosi na krivičnopravnu sankciju.

Ovaj sud za razliku od branioca smatra da je prvostepeni sud u pobijanoj odluci dao razloge o svim odlučnim činjenicama, koji su jasni i uvjerljivi, a koje razloge prvostepenog suda prihvata i ovaj sud. Tokom dokaznog postupka izvedeni su svi dokazi predloženi od strane tužioca kao i odbrane optuženog i izvršen uvid u materijalnu dokumentaciju. Sud je ukratko ukazao na najbitnije dijelove iskaza saslušanih svjedoka, te u najbitnije dijelove nalaza i mišljenja koje su dali vještaci saslušani tokom dokaznog postupka, svako iz svoje oblasti. Nakon toga prvostepeni sud je izvršio svestranu i brižnu ocjenu svih provedenih dokaza cijeneći iste pojedinačni i u njihovoj uzajamnoj vezi, kako je to propisano odredbom člana 281. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prvostepeni sud je posle tako provedenog dokaznog postupka i ocjene dokaza pravilno zaključio da je optuženi u vrijeme i na način opisan u izreci presude svojim radnjama u potpunosti ostvario obilježja bića krivičnog djela Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te krivično djelo Neovlaštena nabavka, držanja ili prodaja oružja ili bitnih dijelova za oružje iz člana 65. Zakona o oružju i municiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Budući da se svi žalbeni osnovi iz žalbe koju je podnio branilac odnose kako je to branilac i pojasnio na krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, svi razlozi koji budu navedeni u ovoj odluci će se i odnositi na žalbene osnove vezane za to krivično djelo.

Svakom provedenom dokazu prvostepeni sud je posvetio dovoljno vremena, te nakon ocjene istog zauzeo svoj stav u pogledu pouzdanosti i relevantnosti onoga o čemu je navedeni svjedok govorio, te ukazao koje odlučne činjenice su na osnovu tih provedenih dokaza utvrđene, a o čemu prvostepeni sud govori na stranama 16 do 19 strane.

Tokom utvrđivanja svih relevantnih i odlučnih činjenica, prvostepeni sud se bavio i umišljajem optuženog kao njegovom psihičkom odnosu prema izvršenom krivičnom djelu. Pravilno je zaključio prvostepeni sud na osnovu provedenih

dokaza, da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela postupao sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti. Sud pravilno zaključuje da je optuženi bio svjestan da svojim djelovanjem na način, što je ispalio dva hica iz pištolja od kojih jedan u pravcu oštećenog može istog lišiti života, te da je upravo i htio posledicu u vidu lišenja života oštećenog. Naprijed navedeni zaključak prvostepenog suda je rezultat provedenog dokaznog postupka i ocjene dokaza i uvjerenja do kojeg je prvostepeni sud došao. Da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela postupao sa direktnim umišljajem proizilazi iz njegovog ponašanja prilikom izvršenja krivičnog djela, a koje se ogleda u utvrđenim činjenicama da je iz posredne ili tzv. relativne blizine iz pištolja ispalio projektil u pravcu glave oštećenog kao najvitalnijeg dijela tijela, što nedvosmisleno upućuje na zaključak da je htio da na takav način liši života oštećenog, jer je te radnje upravo i preduzeo s tom namjerom. Ono sa čime se i ovaj sud djelimično slaže sa prigovorom branioca je da je prvostepeni sud u tom pravcu mogao dati i detaljnije obrazloženje bez obzira što je izvukao pravilan zaključak u pogledu vinosti optuženog sa kojim je optuženi postupao prilikom izvršenja krivičnog djela. Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Sve odlučne činjenice su utvrđene na osnovu provedenih dokaza, a uračunljivost optuženog je svakako odlučna i bitna činjenica, pa je i ona rezultat provedenog dokaznog postupka, na šta je prvostepeni sud takođe ukazao.

Odbrana u žalbi ne osporava da se navedeni događaj desio, odnosno da je optuženi pucao, a oštećeni zadobio tešku tjelesnu povredu koju je utvrdio vještak medicinske struke dr Zdenko Cihlarž. U daljem dijelu žalbom branilac na neuvjerljiv i neargumentovan način želi aktuelizovati pitanje, odnosno osporiti zaključak prvostepenog suda da je optuženi krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, na način da je po ocjeni branioca sporno da li je optuženi na takav način postupao kada je riječ o njegovom psihičkom odnosu prema izvršenom krivičnom djelu. Prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio psihički odnos optuženog prema izvršenom krivičnom djelu, manifestovan kroz direktni umišljaj, istina za volju kao što je ovaj sud već konstatovao, mogao je tom pitanju posvetiti više prostora u presudi. Međutim, sve navedeno o toj bitnoj činjenici u pobijanoj odluci ne pruža dovoljno argumentacije za tvrdnju da je počinjena bitna povreda odredaba zakona o krivičnom postupku, te da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, koji se tiču umišljaja optuženog.

Tokom dokaznog postupka utvrđena je i činjenica čije utvrđenje branilac u žalbi negira, a koja se odnosi na udaljenost sa koje je optuženi pucao prema oštećenom kao i njihov međusobni položaj. Tim pitanjem se bavio i odgovor na to pitanje dao vještak med struke dr Zdenko Cihlarž na čiji nalaz i mišljenje je prvostepeni sud ukazao, te dao svoju ocjenu u pogledu pouzdanosti i relevantnosti onoga o čemu je navedeni vještak govorio, smatrajući nalaz preciznim, detaljnim, dovoljno obrazloženim i dat od strane stručnog lica za tu vrstu vještačenja. U pogledu udaljenosti sa koje je optuženi pucao na oštećenog, vještak je utvrdio da je optuženi pucao u pravcu oštećenog iz posredne tzv. relativne blizine, te da je udaljenost od usta cijevi pištolja koji je držao u ruci optuženi do ulazne rane u predjelu glave oštećenog 10 cm, što je vještak detaljno obrazložio tokom dokaznog postupka. U pogledu tog zaključka vještaka odbrana, a ni optuženi nisu imali ni prigovora, a ni pitanja. I nalaz, odnosno i ta bitna utvrđena činjenica takođe ukazuje da je optuženi kritične prilike postupao sa direktnim umišljajem. Što se tiče međusobnog položaja optuženog i oštećenog, vještak se bavio i tim pitanjem, te

utvrdio da se optuženi nalazio ispred oštećenog u stojećem položaju okrenut prema njemu, a da je cijev pištolja bila okrenuta koso prema gore.

Što se tiče pitanja branioca, kako je uopšte moglo doći do povređivanja glave oštećenog, ako je optuženi bio u odnosu na oštećenog na relativnoj blizini vještak medicinske struke Zdenko Cihlarž je detaljno obrazložio način na koji je došlo do povređivanja oštećenog, tako da je cijev pištolja bila okrenuta koso prema gore, te ukazao i locirao precizno mjesto ulaska i izlaska projektila, te na osnovu kojih parametara je vještak sve te činjenice utvrdio. Sve ono što je na te okolnosti rekao vještak Cihlarž, prvostepeni sud jer s razlogom prihvatio, jer ono što je vještak rekao u pogledu lociranja povreda potvrđeno je i kroz fotodokumentaciju.

Nije u presudi odnosno u činjeničnom opisu navedeno da je optuženi jedan metak ispalio u zrak, kako to branilac pogrešno u žalbi zaključuje, pa onda nadalje pogrešno zaključuje da je i drugi metak ispaljen s istom namjerom, ali da je pri tome došlo do povređivanja oštećenog. Nesporno je šta je u presudi odnosno u izreci pod tačkom jedan navedeno, a navedeno u stvari predstavlja vrijeme, mjesto i način izvršenja krivičnog djela, što isključuje zaključak branioca da je došlo do ispaljenja metka u zrak, a opet s očiglednom namjerom da se dovede u pitanje činjenično utvrđenje prvostepenog suda, koje se odnosi na umišljaj optuženog. Optuženi je i po ocjeni ovog suda prilikom izvršenja krivičnog djela postupao sa direktnim umišljajem da oštećenog liši života, jer je iz posredne blizine iz pištolja ispalio projektil u glavu oštećenog upravo s namjerom da ga liši života. To što je izostala željena posledica u vidu lišenja života oštećenog, ne može se pripisati voljnom momentu optuženog, nego sticaju srećnih okolnosti koje su se u tom tragičnom trenutku pojavile na strani oštećenog. Najposle nije izveden ni jedan pouzdan i relevantan dokaz od strane odbrane, niti se došlo ni do jedne pouzdane činjenice koja bi ukazivala na drugi oblik vinosti sa kojim je postupao optuženi, prilikom izvršenja krivičnog djela, od utvrđenog oblika vinosti od strane prvostepenog suda.

Dokazni postupak, te vještak medicinske struke dr Zdenko Cihlarž dao je odgovor i na pitanje na kojem odbrana optuženog potencira u žalbi, kako je optuženi držao pištolj, te da nema drugog nego da ga pogodi u grudima, odnosno u glavu, te da kako dalje branilac paušalno zaključuje putanja metka ne može biti onakva kako je opisano u izreci optužnice. Vještak se i na te okolnosti izjasnio i utvrdio kako položaj optuženog i oštećenog, njihovo međusobno odstojanje, a i položaj cijevi pištolja u momentu ispaljivanja projektila koji je oštećenog pogodio u glavu, te putanju projektila kada je pogodio oštećenog.

Nema mjesta ni žalbenom prigovoru pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a koje branilac opet pogrešno i neuvjerljivo pokušava dovesti u vezu sa umišljajem optuženog, neargumentovano tvrdeći da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio tu činjenicu. Činjenično utvrđenje do kojeg je došao prvostepeni sud, rezultat je provedenog dokaznog postupka, ocjene provedenih dokaza, te zaključka koji se mogao donijeti na osnovu prihvaćenih dokaza. Ovaj sud ne vidi uporište za tvrdnju branioca da optuženi nije htio lišiti života oštećenog, jer nedostaje voljni elemenat tj. umišljaj. Ako bi se prihvatio ovakav stav branioca optuženog, onda bi se s razlogom moglo postaviti pitanje i morao dati odgovor na to, šta je u stvari htio u konkretnoj situaciji optuženi kada je iz relativne blizine ispalio iz pištolja metak u glavu oštećenog. Kako svi provedeni dokazi na nesumnjiv

način ukazuju kako se događaj desio, a i na htijenje optuženog da liši života oštećenog, onda sve to nije ostavilo ni malo prostora za tvrdnju branioca optuženog, da optuženi nije htio da liši života oštećenog. Branilac tvrdi da kod optuženog nije bilo voljnog momenta da liši života oštećenog uvažavajući položaj optuženog i oštećenog, te način i mjesto povređivanja oštećenog. Kao što se iz ove tvrdnje da zaključiti odbrana je stava da je utvrđen položaj optuženog i oštećenog kao način i mjesto povređivanja oštećenog. Sud na navedeno ukazuje iz razloga što se u prednjem dijelu žalbe ukazuje na potrebu da je trebalo utvrditi odnosno dati odgovor između ostalog i na položaj između optuženog i oštećenog, pa kako je došlo do ove vrste povređivanja. Po ocjeni ovog suda, na navedeni način žalba u izjesnom smislu zapada u kontradiktornost, a koja se ogleda u različitim stavovima u pogledu istih činjenica. Prvo se tvrdi da je trebalo utvrditi određene činjenice i dati odgovor na to pitanje, a potom se uzima za utvrđenim položaj optuženog i oštećenog način i mjesto povređivanja, a što je prethodno trebalo utvrditi, a nije utvrđeno po mišljenju branioca.

Preispitujući odluku o kazni u vezi žalbenog prigovora branioca optuženog, ovaj sud zaključuje da je žalba i u tom dijelu neosnovana. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivičnih sankcija, a o čemu prvostepeni sud govori na strani 20 pobijane odluke, sud je u smislu člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Tako je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog utvrdio daje oženjen, otac troje djece, da je krivično djelo počinio u stanju bitno smanjene uračunljivosti, da je krivično djelo ostalo u pokušaju i da se sam prijavio Policiji. Od otežavajućih okolnosti sud je uzeo raniju osuđivanost. Sve te olakšavajuće okolnosti sud je u njihovoj ukupnosti cijenio kao naročito olakšavajuće u smislu člana 50. stav 1. tačka b. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (ublažavanje kazne), pa je primjenom člana 51. stav 1. tačka b. istog zakona, optuženom za krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ublažio kaznu po visini, te istu utvrdio u trajanju od tri godine i 11 mjeseci, odnosno ispod zakonom propisanog minimuma za navedeno krivično djelo koji iznosi pet godina.

Kao što proizilazi iz obrazloženja, prvostepeni sud je na strani optuženog cijenio kao olakšavajuće okolnosti sve one okolnosti na koje ukazuje i branilac u žalbi, te je svim utvrđenim olakšavajućim okolnostima prvostepeni sud dao adekvatan značaj, a što je realizovano kroz ublažavanje kazne po visini i izricanjem iste ispod zakonom propisanog minimuma za navedeno krivično djelo. Ovaj sud smatra da je prvostepeni su izvršio pravilan izbor i vrste i visine kazne za oba krivična djela, te da je izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 11 mjeseci adekvatna i težini počinjenih krivičnih djela, stepenu ugroženosti zaštićenog dobra tj. života i tijela ljudi kao najzaštićenijeg dobra čovjeka, kojeg štiti glava XVI Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u koju grupu krivičnih djela spada krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim. Izrečenom kaznom zatvora će se u potpunosti postići svrha kažnjavana propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i sa aspekta generalne i sa aspekta specijalne prevencije, jer će ta kazna dovoljno uticati na optuženog da više ne čini krivična djela. Izrečenom kaznom zatvora će se postići i svrha krivičnopравниh sankcija iz člana 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, preventivnim uticajem na sve potencijalne izvršioce krivičnih djela da ista ne čine, jer će ta protivpravna ponašanja izvršilaca biti adekvatno

sankcionisana, a izrečenom kaznom će se pružiti i određena satisfakcija licu na čiju štetu je krivično djelo počinjeno.

Budući da nisu postojali razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbom, ovaj sud je na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić